

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119284016
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119284016.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 130 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/120/2019-130 zo dňa 20. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/120/2019-130 zo dňa 20. februára 2020 (rozsudok pre zmeškanie) o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 130,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 130,- Eur od 22.02.2019 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorú žalobca odôvodnil tým, že dňa 18.12.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW 320GT, EČV: ZA300HJ, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený Ing. H. B., bytom D. T. XXX/XX, XXX XX A. A.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla BMW X5, EČV: CA880DE, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, bol D. H.. Poistná udalosť bola evidovaná pod č. 9528282318. Poškodený nechal vykonať opravu tohto vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 4/2019 zo dňa 15.01.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Mitsubishi Outlander, EČV: ZA835HR. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0062019 zo dňa 21.01.2019, splatnú dňa 28.01.2019 na sumu 530,- Eur. Suma bola fakturovaná za obdobie od 15.01.2019 do 19.01.2019, t.j. 5 dní, pričom výška denného nájmného predstavovala 100,-Eur. V sume 530,- Eur bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur. Poškodený dňa 21.01.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9528282318 zo dňa 18.12.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 530,- Eur, spolu

s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 24.01.2019. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.02.2019, zaslaného žalobcovi, jasne vyplynulo, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 08.02.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 400,- Eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu len 4 dni. Ďalej poistné plnenie bolo znížené o svojvoľný odpočet poplatku za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to aj napriek tomu, že podľa žalobcu ide o skutočnú škodu a ide o účelne vynaložené náklady. Dňa 06.02.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia sa žalovaný podľa žalobcu dostal do omeškania odo dňa 22.02.2019, pretože bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný, pretože došlo k neoprávnenému kráteniu uplatňovaného nároku, preto žalobou sa domáhal proti žalovanému zaplata 130 Eur, ktorý nárok spočíval v rozdielnej sumy vo výške 530,- Eur uvedenej vo faktúre č. 0062019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 400,- Eur.

3. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 167 ods. 1, 2, § 273, § 274, § 275, § 277 ods. 1, 2, 3 CSP, ust. § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a vo väzbe aj k ust. § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1998 Z.z. dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola dôvodná a na pojednávaní konanom dňa 20.02.2020 v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, keďže mal za to, že boli splnené zákonné podmienky. Okresný súd uviedol, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený okresným súdom v uznesení č.k. 18Cb/120/2019-103 zo dňa 07.11.2018, ako aj v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, okresný súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobca podal návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 17.02.2020 oznámil okresnému súdu, že sa nedostaví na pojednávanie vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, preto ospravedlňuje svoju neúčast, aj neúčast žalovaného. Okresný súd podaním zo dňa 18.02.2020 oznámil právnemu zástupcovi žalovaného, že neakceptuje jeho ospravedlnenie, pretože nejde ani o vážny, ani o dôležitý dôvod, ani nejde o ospravedlnenie riadne a včas. Okresný súd mal za to, že dôvody ospravedlnenia nespĺňali podmienku v zmysle ust. § 274 CSP, pretože nešlo o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami a vyhlásil rozsudok pre zmeškanie žalovaného, z ktorého titulu pre takýto spôsob rozhodnutia nebol povinný v odôvodnení svojho rozsudku vyhodnocovať vyjadrenia a námietky žalovaného, a tým pádom nebolo možné v odôvodnení rozsudku okresného súdu uvádzať náležitosti v zmysle ust. § 220 CSP, ak sa aplikuje ust. § 275 CSP. Okresný súd uviedol, že úprava Civilného sporového poriadku je odlišná od OSP, keďže v zmysle Civilného sporového poriadku sa neprihliada pri splnení podmienok v zmysle ust. § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie na to, či žalovaný bol pasívny alebo bol aktívny. V podstate ide akoby o „sankciu“ nedostavenia a neospravedlnenia sa vážnymi okolnosťami. V takom prípade, ak sa žalovaný nedostaví na pojednávanie a neospravedlní svoju neúčast včas a vážnymi okolnosťami, potom bolo irelevantné, či žalovaný sa vo veci vyjadroval pred pojednávaním. Teda rozsudok pre zmeškanie sa vydáva bez ohľadu na to, či žalovaný bol aktívny alebo nie, pokiaľ sú splnené podmienky v zmysle ust. § 274 CSP. Aktivita žalovaného sa zohľadňovala podľa Občianskeho súdneho poriadku a bola prekážkou vydania rozsudku pre zmeškanie. Konceptia Civilného sporového poriadku a úmysel zákonodarcu je za súčasného platného právneho stavu odlišná a podstatné bolo iba to, či boli splnené podmienky podľa ust. § 274 CSP bez ohľadu na prípadnú predchádzajúcu aktivitu žalovaného.

4. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 20.02.2020, ktoré sa uskutočnilo v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného a vzhľadom k splneniu zákonných podmienok rozhodol na pojednávaní dňa 20.02.2020 rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP.

5. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol v zmysle zásady úspechu vo veci podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane bol priznaný nárok

na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v podaní zo dňa 31.03.2020, ktoré zdôvodnil v zmysle ust. § 356 písm. b) CSP. Žalovaný poukázal na ust. § 274 CSP a dôvodovú správu k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, podľa ktorej tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v súdnom konaní nebol nečinný. Žalovaný uviedol, že podaním zo dňa 17.02.2020 ospravedlnil neúčast' žalovaného a právneho zástupcu žalovaného na nariadenom pojednávaní na deň 20.02.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania. Žalovaný v ospravedlnení uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci v neprítomnosti, ako i s vyhlásením rozsudku.

7. Žalovaný uviedol, že sa o posúdení ospravedlnenia jeho neúčasti nedozvedel pred vydaním rozsudku. Podľa žalovaného, ak okresný súd posúdil odvolanie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného pred vydaním rozsudku, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Pokiaľ posúdenie ospravedlnenia a dôvodov ospravedlnenia je na voľnej úvahe súdu, tak potom je nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného neexistoval žiaden relevantný dôvod, na základe ktorého by bolo dôvodné upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť (resp. včasnosť) podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia.

8. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019, v ktorom ústavný súd uviedol, že ...„považuje za potrebné dať do pozornosti, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP treba posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“.

9. Žalovaný uviedol, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného bol vydaný bez splnenia podmienok, pretože žalovaný bol aktívny, ospravedlnil svoju neprítomnosť, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia a pred vydaním rozsudku informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Žalovaný z dôvodu, že neboli splnené kumulatívne podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, uvedené v ust. § 274 písm. b) CSP, žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 20.05.2020. Žalobca sa stotožnil s názorom okresného súdu, obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku a navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Žalobca poukázal na ust. § 274 CSP, z ktorého vyplýva, že kumulatívne musia byť splnené všetky podmienky k tomu, aby bolo možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Podľa žalobcu v danej veci boli tieto podmienky kumulatívne splnené a navyše, nad rámec svojej povinnosti okresný súd podaním zo dňa 18.02.2020 oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že neakceptuje jeho ospravedlnenie, pretože nejde ani o vážny, ani o dôležitý dôvod a nejde ani o ospravedlnenie riadne a včas. Výklad žalovaného k inštitútu rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného považoval žalobca za rozporný s účelom a povahou príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Podľa žalobcu je potrebné rozlišovať aktivitu žalovaného v štádiu písomných vyjadrení podľa § 167 CSP a následne po tom, ako súd pristúpi k nariadeniu pojednávania. Z ničoho nevyplýva, že by v prípade rozhodnutia súdu kontumačným rozsudkom na pojednávaní za aplikácie ust.

§ 274 CSP bolo vydanie takéhoto rozhodnutia podmienené predchádzajúcou absolútnou nečinnosťou žalovaného. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 16Cob/54/2019. Ďalej žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Žalobca s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/71/2019 zo dňa 01.08.2019 zdôraznil, že žalovaný ani jeho právny zástupca nepodali návrh na odročenie pojednávania. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku zamietnuť a žalobcovi priznať v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 22.5.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu v zmysle doručky za č.l. 156 spisu dňa 25.05.2020, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalovaného zo dňa 31.03.2020 je napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 18Cb/120/2019-130 zo dňa 20. februára 2020, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V rámci poučenia rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalovaného je uvedené, že proti rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného zo dňa 31.03.2020 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 274 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

14. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

15. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.02.2020 mal za preukázané, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Okresný súd v tejto veci nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného. Ďalej okresný súd oboznámil listiny a po zhodnotení veci mal za to, že sú splnené podmienky podľa ust. § 274 CSP, na základe čoho vyhlásil dokazovanie za skončené a následne vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd rozsudkom pre zmeškanie žalovaného žalobe žalobcu vyhovel. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.02.2020 mal krajský súd za zistené, že zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola splnená.

16. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 20.02.2020 o 11,00 hod., hoci bol riadne a včas predvolaný prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného v zmysle doručky na č.l. 106 rub spisu, z ktorej vyplýva doručený termín 20.02.2020 dňa 09.12.2019. K predvolaniu došlo priamo aj žalovaného podľa doručky č.l. 106 rub spisu dňa 5.12.2019. Súčasne

žalovaný v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 106 spisu.

17. Žalovaný v odvolaní namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, ako aj, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný neospravedlnil vážnymi okolnosťami, resp. sa ospravedlnil, ale nie vážnymi okolnosťami, tak krajský súd uvádza, že boli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Podľa názoru krajského súdu v zmysle zákonného znenia ust. § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť ustanovení § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a ust. § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve ust. § 274 CSP malo viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

18. Krajský súd má za to, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj dôvod hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania, nemožno posúdiť tak, že sú to vážne okolnosti neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať na ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len také závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existencia takejto vážnej okolnosti musí byť tvrdená a preukázaná žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, ako aj hospodárnosť konania, nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní.

19. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaníu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná

ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvratiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnenému zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (NS SR sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedliteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedliteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedliteľnosti.

20. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s ust. § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia ust. § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa ust. § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 17.02.2020 (č.l. 108 spisu) k termínu pojednávania nariadeného na deň 20.02.2020 o 11,00 hod. uviedol, že ospravedlňuje svoju neúčast' na tomto pojednaní, nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP. Naviac, v tejto veci okresný súd Oznámením zo dňa 18.02.2020 (č.l. 124 spisu), t.j. ešte pred pojednaním konaným dňa 20.02.2020, oznámil žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu, že ospravedlnenie neakceptuje, keďže nejde o vážny, ani o dôležitý dôvod, ani nejde o ospravedlnenie riadne a včas. Krajský súd poznamenáva, že žalovaný pri podávaní odvolania si túto okolnosť nevšimol, ak namietal, že nebol upovedomený o tom, že okresný súd nemieni akceptovať jeho ospravedlnenie, vo vzťahu ku ktorému krajský súd uvádza, že išlo o postup naviac zo strany súdu prvej inštancie, keďže žalovaný, jeho právny zástupca nežiadali o odročenie pojednávania.

21. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

22. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo 87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa ust. § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

23. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu mal za to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP, pretože bol v konaní aktívny, s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Krajský súd po oboznámení sa s týmto odvolacím dôvodom žalovaného, ako aj s uznesením Ústavného súdu SR uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. je odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v danej veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 33Up/558/2019-22 zo 24. mája 2019, proti ktorému podal odpor žalovaný, ku ktorému sa vyjadril žalobca. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Žilina v zmysle č.l. 90 spisu, a to podaním zo dňa 27.9.2019, nasledovali úkony Okresného súdu Žilina, ktorý uznesením č.k. 18Cb/120/2019-103 zo dňa 7.11.2018 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalobcu, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tomto uznesení žalovaný bol poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu v zmysle doručky za č.l. 104 spisu dňa 11.11.2019, ktoré zostalo bez vyjadrenia žalovaného. Navyiac, žalovaný, jeho právny zástupca sa nariadeného termínu pojednávania pred okresným súdom na deň 20.02.2020 o 11.00 hod. nezúčastnili a právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného. Okresný súd na nariadenom pojednávaní dňa 20.02.2020 vykonal úkony v zmysle ust. § 181 CSP podľa obsahu zápisnice, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu č.l. 1 - 126 spisu, a to so žalobou, jej prílohami, vyjadrením žalobcu a odporom žalovaného a vo veci v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

24. Podľa krajského súdu jeho postup a rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval podľa ust. § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

25. Krajský súd poukazuje v súvislosti s týmto rozhodnutím aj na svoju rozhodovaciu činnosť, príkladmo na rozhodnutie sp. zn. 13Cob/196/2019 zo dňa 03. decembra 2019, kedy bolo v obdobnej právnej veci odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalovaného odmietnuté, ako aj ďalšie rozhodnutia sp. zn. 13Cob/41/2019 zo dňa 19.6.2019, sp. zn. 13Cob/150/2019 zo dňa 19.06.2019, 13Cob/34/2020 zo dňa 17.6.2020.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované. Odmietnutím odvolania žalovaného žalovaný ako sporová strana procesne zavinila, že nebolo možné konať o podanom odvolaní žalovaným, preto žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.